

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201634
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118201634.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: F. M., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F.Š., W. XX, právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 745,12 EUR a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 330,52 EUR,

II. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 414,60 EUR a 5 %-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 745,12 EUR od 20.03.2018 do 04.04.2019 a zo sumy 414,60 EUR od 20.03.2019 do zaplatenia,

III. u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v obchodných podmienkach k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v článku 4. „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“ - bod 4.6 v znení: Platby od klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

IV. p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou súdu podanou dňa 16.02.2018 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 745,12 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Zároveň navrhol, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo XX.XX.XXXX v Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platby poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. V rámci žaloby žalobca poukázal na to, že s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka, a.s.) uzavrel dňa 17.09.2007 úverovú zmluvu, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške

30.000 Sk (995,82 EUR), ktorý sa zaviazal splatiť v 40 mesačných splátkach po 1.160 Sk (38,50 EUR). Zo žaloby ďalej vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorý musí obsahovať zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a citovaná zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, istiny, úroku a iných poplatkov a ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalobkyňa poukázala na to, že predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN vo výške 28,69 %, pričom správny údaj je 31,74 %. V zmluve je taktiež nesprávne uvedená celková výška nákladov 13.239,02 Sk keďže pri výške splátky 1.160 Sk a počet splátok 40 predstavujú celkové náklady sumu 16.400 Sk (46.400 Sk - 30.000 Sk = 16.400 Sk). Vzhľadom na absenciu týchto náležitostí, resp. nesprávne uvedené údaje je preto úver bezúročný a bez poplatkov.

V súvislosti s návrhom na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, žalobca poukázal na to, že predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na moju vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011 zo dňa 20.9.2011, z ktorého vyplýva: „Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok a vždy prioritne istiny. Tento, vždy prítomný záujem slabšej zmluvnej strany vyjadril zákonodarca s účinnosťou od 1.1.2008 aj vo vyššie uvádzanom §566 ods. 2 OZ.

Odvolací súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

Ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.“

3. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 18.04.2018 k žalobe uviedol, že právny predchodca žalovaného Poštová banka, a.s. podala žalobu o zaplatenie na Rozhodcovský súd, ktorý dňa 20.11.2011 vydal rozhodcovský rozsudok SPZN ISB0910050, právoplatný dňa 02.01.2012 a vykonateľný 06.01.2012, pričom poukázal na to, že vo veci skúmania neprijateľných podmienok sa právoplatne rozhodlo v rozhodcovskom konaní, preto súd nemôže prejednať a rozhodovať znova, teda jedná sa o prekážku veci už rozhodnutej „res iudicata“. V súvislosti so žalobným tvrdením, že zmluva obsahuje nesprávny údaj RPMN, žalovaný predložil kalkulačku pre výpočet RPMN, z ktorej vyplýva, že RPMN bolo stanovené správne. Žalovaný taktiež poukázal na to, že žalobca započítaval k výpočtu aj splátku poisťného, ktoré sa ale do výpočtu RPMN nezapočítava. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania, keďže žalobca podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže uplatniť iba platby, ktoré boli zaplatené dva roky spätne pred podaním žaloby, t.j. od 16.02.2018. V tomto ohľade poukázal na rozpis platieb, z ktorého vyplýva, že žalobca uhradil dňa 10.07.2013, 13.8.2013 a 11.9.2013 sumu 50 EUR, dňa 11.10.2013 sumu 25 EUR a dňa 12.11.2013 taktiež sumu 25 EUR. Od mesiaca február roku 2015 do novembra roku 2016 žalovaný uhrádzal po 25 EUR mesačne, 13.12.2016 zaplatil sumu 166,59 EUR, 12.01.2017 sumou 75,35 EUR, 10.02.2017 sumu 51,37 EUR a 10.03.2017 sumu 125,37 EUR (súd poznamenáva, že všetky tieto platby predstavujú zrážky zo mzdy vykonávané zamestnávateľom žalobcu D. I. X. X., X..H..E..).

4. Ako prílohu vyjadrenia k žalobe žalovaný predložil listinu označenú ako „aktuálny stav úveru ku dňu 01.06.2010“, z ktorej vyplýva, že žalobca uhradil splátky úveru od mesiaca 10/2007 do 8/2009 a za toto obdobie celkovo zaplatil žalobcovi sumu 886,72 EUR.

5. Z vyjadrenia samotného žalovaného (č.l. 20 spisu) vyplynulo, že žalobca uhradil v období od 10.7.2013 do 10.3.2017 celkovú sumu 1.168,68 EUR, čo predstavuje zrážky zo mzdy žalovaného a zo stavu úveru ku dňu 01.06.2010 (č.l. 31) vyplýva, že v období od 16.10.2007 do 11.8.2009 uhradil celkovo sumu 886,72 EUR. Celkovo teda žalobca zaplatil sumu 2.055,40 EUR, pričom podľa zmluvy mal uhradiť sumu 46.400 Sk, t.j. 1.540,20 EUR.

6. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

7. Podľa § 4 ods. 2 zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=17.09.2007>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podaním súdu doručeným dňa 18.04.2019 žalobca zobrať späť žalobu o zaplata sumy 330,52 EUR, keďže žalovaný mu, po podaní žaloby, túto sumu poukázal dňa 04.04.2019. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, súd v tejto časti konanie zastavil.

11. V prejednávanej veci žalovaný namietal, že nie je daná právomoc všeobecného súdu prejednať túto vec, keďže vo veci už rozhodol o nároku žalovaného voči žalobcovi rozhodcovský súd. Žalovaný však súdu nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce skutočnosť, na základe ktorej by mala byť daná právomoc rozhodcovského súdu, teda aj keď tvrdí určité skutočnosti, v tomto ohľade neunesol dôkazné bremeno, nepredložil žiadne listiny, napr. rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku. Súd v tejto súvislosti zároveň poukazuje na to, že sa nejedná o prípadnú zákonnú prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) z

dôvodu, že žalovaný v pozícii žalobcu podal na rozhodcovský súd žalobu o plnenie a v tejto veci bolo právoplatne rozhodnuté, pretože v tejto veci je predmetom konania sú iné nároky a skutočnosť, že v rámci žaloby o plnenie bolo rozhodnuté rozhodcovským súdom, nemôže vytvárať prekážku rozhodnutej veci v tomto konaní.

V súvislosti s rozhodcovským rozsudkom súd zároveň poukazuje na to, že v rámci odôvodnenia rozsudku nebolo absolútne skúmané, či zmluva obsahuje zákonné náležitosti a čo sa týka ochrany spotrebiteľa bol uvedený iba tento text: „Aj popri nutnej pozornosti venovanej otázkam ochrany spotrebiteľa však rozhodcovský súd nestratil zo zreteľa bazálnu právnu skutočnosť, že žalovaný ako dospelá osoba, plne spôsobilá na právne úkony sa dobrovoľne zaviazal splatiť úver, ktorý mu bol bankou poskytnutý a v dôsledku neplnenia jeho zmluvných povinností bankou predčasne zosplatnený. Nakoľko povinnosť zo zmluvného vzťahu vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky žalovaný nesplnil, stal sa voči banke, resp. voči žalobcovi dlžníkom v omeškaní. Hoci teda v tých častiach úverového vzťahu, kde lege artis treba klásť dôraz na zvýšenú mieru ochrany spotrebiteľa, favorizoval rozhodcovský súd žalovaného, nemožno ani v tomto prípade negovať základnú občianskoprávnu skutočnosť, že žalobca je tu veriteľom a žalovaný dlžníkom. V zmysle § 488 Občianskeho zákonníka je totiž záväzkovým vzťahom právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Špeciálne ustanovenia o ochrane spotrebiteľa toto všeobecné občianskoprávne ustanovenie rozvíjajú, no nenegujú. Preto rozhodcovský súd aplikoval najšpecielne ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, a podporne tiež všeobecné ustanovenia o záväzkových právnych vzťahoch. Hoci žalovanému teda patrí zákonom garantovaná ochrana ako spotrebiteľovi, nič to nemení na skutočnosti, že je voči žalobcovi dlžníkom a svoj dlh voči nemu je povinný zaplatiť tak, ako bolo rozhodnuté vo výrokovej časti tohto rozhodcovského rozsudku.“

12. Žalobca v rámci žaloby poukázal na to, že zmluva neobsahuje sumu, počet a termíny splátok, istiny, úroku a iných poplatkov, čo je síce pravdou, avšak neuvedenie tejto náležitosti v čase uzavretia zmluvy nemalo za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd taktiež skúmal ďalšie argumenty žalobcu týkajúce a nesprávne uvedeného RPMN, čo je podľa názoru súdu možno stotožniť s neuvedením RPMN. V tejto súvislosti poukazuje na to, že aj podľa výpočtu súdu nie je v zmluve správne uvedená RPMN, ktorá nie je vo výške 25,69 %, ale vo výške 31,74 %, pričom žalovaný v rámci písomného vyjadrenia potvrdil, že splátka úveru obsahovala aj poistné s tým, že toto sa do výpočtu RPMN nezapočítava. Uvedené tvrdenie by bolo možné akceptovať iba v prípade pokiaľ by mal žalobca možnosť odmietnuť poistenie, čo ale žalovaný nepreukázal. Zo zmluvy táto skutočnosť nevyplýva, pretože zo zmluvy vyplýva iba možnosť uzavrieť základný súbor poistenia, resp. komplexný súbor poistenia a v zmluve nie je kolónka, ktorá by znamenala možnosť odmietnutia poistenia. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že tento nevie o tom, aby bolo dojednané nejaké poistenie, pričom platil celkovú splátku úveru a nebolo nijako odlišené, že časť by mala byť splátkou úveru a časť poistným. V tomto ohľade je dôkazné bremeno na žalovanom, aby nepochybne preukázal, že žalobca nemusel uzavrieť poistenie a v takomto prípade, by sa poistné nezaráťavalo do výšky splátky, a teda ani do výpočtu RPMN, avšak keďže táto skutočnosť nebola preukázaná súd pri výpočte RPMN vychádzal z mesačnej splátky vo výške 1.160 Sk (38,50 EUR) a v takomto prípade je RPMN uvedené nesprávne, čo, ako bolo konštatované, možno stotožniť s neuvedením RPMN, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúčnosť a bez poplatkov.

13. Právna zástupkyňa žalovaného v rámci pojednávania konaného dňa 03.05.2019 poukázala na to, že žalobca sa môže vo vzťahu k žalovanému domáhať iba tých platieb, ktoré uhradil žalovanému a nie jeho právnenmu predchodcovi, pretože ohľadom platieb realizovaných právnenmu predchodcovi žalovaného, žalovaný nie je v tomto spore vecne pasívne legitimovaný.

14. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12Csp/53/2017 (v ktorom sa na čl. 6 nachádza aj čitateľnejšia kópia úverovej zmluvy) vyplýva, že žalovaný na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretej medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Vzhľadom na záver o bezúčnosti a bezpoplatkovosti úveru mal žalovaný vrátiť Poštovej banke, a.s., resp. jej právnenm nástupcom poskytnutú istinu vo výške 30.000 Sk, t.j. 995,82 EUR, pričom už platbami, ktoré boli realizované od 10/2007 do 8/2009 zaplatil sumu 886,72 EUR a zrážkami zo mzdy, ktoré boli realizované v období 7/2013 až 10/2013 už splatil celú istinu a všetky platby navyše predstavujú bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ by aj súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovanému mohol žalobca uhrádzať platby až po postúpení pohľadávky, t.j. od 15.12.2014 tak platby, ktoré boli

realizované od 12.2.2015 do 10.03.2017, pričom sa jednalo o zrážky zo mzdy, predstavujú celkovo sumu 968,68 EUR, čo je dokonca menej než je žalovaná suma a žalovaný je teda v tomto spore pasívne legitimovaný.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je daný, a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa zaoberal aj posúdením dôvodnosti tejto námietky. Čo sa týka dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, súd v danom prípade vychádzal z výsluchu žalobcu, ktorý uviedol, že o možnosti vymáhať bezdôvodné obohatenie sa dozvedel od svojej bývalej manželky, ktorá mu povedala o združení, ktoré sa venuje takýmto veciam a bolo to pred rokom, resp. rokom a pol, čo teda znamená, že to bolo najskôr začiatkom novembra r. 2017, pričom žaloba v tejto veci bola podaná dňa 16.02.2018, teda v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty.

Čo sa týka posúdenia objektívnej premlčacej lehoty, súd odkazuje na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, z ktorej okrem iného vyplýva, že žalovaný je obchodná spoločnosť, je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, preto sa u neho predpokladá vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný ako odborná organizácia a banka, pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom, napriek tomu tak postupoval aj v množstvách ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2013, sp. zn. 2Co/9/2012). Súd má teda za to, že v danom prípade je potrebné aplikovať desaťročnou objektívnou premlčacou lehotou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo. Keďže jednotlivé platby, ktoré žalobca uhrádzal po postúpení pohľadávky boli uhrádzané od 12.02.2015 do 10.03.2017 a žaloba v tejto veci bola podaná 16.02.2018, nárok žalobcu bol uplatnený v rámci plynutia 10-ročnej objektívnej lehoty.

16. Nárok žalobcu teda nie je premlčaný ani z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty, ani objektívnej premlčacej lehoty, preto súd žalobcovi priznal sumu uplatnenú po čiastočnom späťvzati žaloby, t.j. sumu 414,60 EUR spolu a 5 %-tný úrok z omeškania zo sumy 745,12 EUR od 20.3.2018, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do 4.4.2019, teda do uhradenia sumy 330,52 EUR a 5 %-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 414,60 EUR od 20.03.2018 do zaplatenia.

17. Podľa § 298 ods. 1, CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

19. Právna zástupkyňa žalovaného v súvislosti s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky namietala skutočnosť, že žalovaný zmluvu nedojednávaval, túto ani nevypracoval a teda nemôže byť v tejto súvislosti vecne pasívne legitimovaný. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi bola na žalovaného postúpená ako celok, teda aj s obchodnými podmienkami k zmluve a vznikla na základe zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, pričom žalovaný si uplatňoval nároky

práve zo zmluvy, pohľadávka z ktorej bola následné postúpená, preto má súd za to, že aj keď žalovaný nevypracoval znenie tejto zmluvy, je pasívne legitimovaný aj v časti petitu ohľadom určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky.

20. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. V tomto ohľade odkazuje na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu týkajúce sa totožnej zmluvnej podmienky vo veci sp. zn. 32Csp/173/2017 zo dňa 16.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2019. Zároveň súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. má žalobca ako spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd má za to, že vo výroku citovaná zmluvná podmienka zhoršuje postavenie dlžníka oproti ustanoveniu § 566 Občianskeho zákonníka, pretože určuje spôsob započítania platieb, ktorý by bol proti vôli dlžníka, pokiaľ by dlžník logicky žiadal započítať platbu výlučne na istinu dlhu. Navyše táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou obchodných podmienok, ktoré dlžník ako spotrebiteľ nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je teda zrejme, že žalobca nemohol ovplyvniť obsah tejto zmluvy podmienok, a teda táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a žalovaný zároveň nepreukázal opak, preto sa jedná v danom prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).